

1 maja na świecie pod znakiem COVID-19 i represji policyjnych

2 maja 2020

Przepisy kwarantannowe związane z epidemią spowodowały, że świętowanie Święta Solidarności Ludzi Pracy wyglądało na Zachodzie podobnie jak w krajach faszyzujących, tradycyjnie represjonujących aktywność pracowniczą. Np. w Niemczech, czy Francji, wyglądało ono jak w Turcji. Większość ma jednak nadzieję, że to był wyjątek, rezultat nadzwyczajnej sytuacji.

https://www.youtube.com/watch?v=XbKFp_sSjj4

U naszych niemieckich sąsiadów w samym Berlinie zmobilizowano 5 tys. policjantów, którzy mieli pilnować, by żadne zgromadzenie nie przekroczyło 20 osób, jak stanowią nowe przepisy. Nad miastem latały policyjne śmigłowce, drony obserwacyjne, a po ulicach krążyły piesze i zmotoryzowane patrole. Mimo to, działacze lewicy podjęli próby manifestacji zarówno w dzielnicy Kreuzberg, jak i centrum miasta. Były czerwone flagi i ognie sztuczne, ale szybko doszło do fali aresztowań i starć.

Wielu manifestantów nosiło maseczki z napisami „1984” lub „1933-2020”, tj. z aluzjami do słynnej książki Orwella lub pierwszego roku władzy Adolfa Hitlera. Próba zebrania się na Placu Róży Luksemburg nie bardzo się udała, policja była szybsza.

Podobnie było w Paryżu, gdzie próbę manifestacji na Placu Republiki brutalnie rozgoniono. Policja aresztowała nawet małe grupy ludzi, szczególnie tych, którzy postanowili świętować poprzez organizację stoisk, z których rozdawali warzywa i owoce bezdomnym i ubogim. Podobnie jak gdzie indziej w Europie, świętowanie było symboliczne, ograniczone do walenia

w garnki z okien i balkonów lub wywieszania haseł.

Tak zrobiono np. w Indonezji, gdzie głównej konfederacji związków zawodowych udało się rozwinąć transparenty w co najmniej dwustu miastach. Ludzie, jak na Kubie, czy we Włoszech i Hiszpanii manifestowali na dachach i w oknach, choć w Indonezji było to zabronione. Na Filipinach wszelkie próby świętowania zostały zduszone w zarodku, podczas gdy ok. 23 miliony osób są bezpośrednio zagrożone głodem. Państwo reklamuje zasadę „nie ma pracy, to i nie ma pensji”, a pracy w obecnej sytuacji brak. Niemal wszędzie było to raczej smutne święto.

Autorstwo: JSz

Źródło: Strajk.eu